

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.731/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselői:

Kaposi Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző dr. Kaposi Gergely ügyvéd

Dr. Csapó Dávid Balázs ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes, I.r. alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, I.r. alperes címe – II- rendű

Az alperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd, ügyvéd címe. – az I. és II. rendű alperes képviseletében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.P.21.956/2022/7.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt helyreigazító közleményből mellőzi a „cikkünk címében valótlanul állítottuk, hogy felperes több, mint 320 millió forintos kárt okozott. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes ellen több, mint 320 millió forint kárt okozó csalás és sikkasztás bűncselekmény elkövetése miatt vádat emelt az ügyészség” szövegrészt.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya vonatkozásában helybenhagyja.

Mellőzi a II. rendű alperest perköltség megfizetésre kötelező rendelkezést és megállapítja, hogy a felek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg személyenként az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 42.000 – 42.000 (negyvenkétezer – negyvenkétezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az I. rendű alperes az portál internetes portálon 2022. június 30. napján megjelent „cikk címe” című cikkében – többek között azt közölte a felperesről, hogy „akár 15 év börtönre is ítélik a műsor címe korábbi felfedezettjét, felperest. Az autókereskedőnek állt énekes 21 bűncselekményt követett el és több mint 320 millió forintos kárt okozott összesen (...) felperest még tavaly májusban vette őrizetbe a rendőrség, miután az énekes körül egyre nagyobb volt a botrány, többen állították, hogy anyagilag megkárosította őket (...) Volt, aki egyenesen azzal vádolta, hogy az énekes egy bűnszervezet tagja.”

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére a következők szerint: „Helyreigazítás: A 2022. június 30. napján »cikk címe« címmel közzétett cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes 21

bűncselekményt követett el és több mint 320 millió forintos kárt okozott, valamint valótlanul híreszteltük, hogy bűnszervezet tagja.”

Kifejtette, hogy a cikk címe és leadje tényként közli a sérelmezett állításait anélkül, hogy utalna arra, hogy ez a vádiratban, vagy az ügyészség erről kiadott sajtóközleményében szerepelne. Utalt arra, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség által adott tájékoztatás szerint a bűncselekmények magasabb szintű szervezettségére vonatkozó információk a sértettektől származnak, ezt megalapozó tényeket a nyomozás nem tárt fel.

[3] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Érvelésük szerint a felperes által kifogásolt közlések nem hordoznak olyan valótlan vagy sértő tartalmat, amely a közügyek szabad vitatását lehetővé tévő szabad véleménynyilvánítás alkotmányosan védett határát túllépné. Álláspontjuk szerint az írás tényszerűen számolt be egy folyamatban lévő, közérdeklődésre számot tartó nyomozás és vádemelés eredményéről, a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség sajtóközleményét szó szerinti átvéve. Ezen bűnügyi beszámoló álláspontja szerint nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. Kifejtette, hogy a „bűnszervezet tagja” közlés a bűncselekmények nagyságrendjén alapuló következtetés, amely megalapozott véleménynek minősül.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál internetes sajtótermékben a főoldaltól 24 órán keresztül a „Helyreigazítás a »Több mint 320 milliós kárt okozott, 15 évet kaphat felperes« című cikk miatt” címről elérhetően, továbbá mindaddig, míg a cikk is elérhető, de legalább 30 napig a cikk címe alatt, a szöveg felett tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A 2022. június 30. napján megjelent »Több mint 320 milliós kárt okozott, 15 évet kaphat felperes« című cikkünk címében valótlanul állítottuk, hogy felperes több, mint 320 millió forintos kárt okozott. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes ellen több, mint 320 millió forint kárt okozó csalás és sikkasztás bűncselekmény elkövetése miatt vádat emelt az ügyészség.

A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes egy bűnszervezet tagja.”

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 200.000 forint perköltséget, valamint az állam javára az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[5] Az elsőfokú bíróság határozatában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdését; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdését, a 495. § (2) bekezdését és a 496. § (1) bekezdését; a Legfelsőbb Bíróság PK 12.

és 14. számú állásfoglalás II. pontját; valamint az Alkotmánybíróság a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatát.

Kifejtette a cikk címében szereplő első sérelmezett közlés vonatkozásában, hogy azt a közlemény egészének tartalma alapján kell értékelni, és ez egy folyamatban lévő büntetőeljárásban történt vádemelésről tájékoztatott. Előadta, hogy a sajtó a büntető ügy jogerős befejezése előtt is jogosult olvasóit tájékoztatni a vádirat valóságáról tartalmáról és a bírósági eljárásról. Ugyanakkor a sajtó közleménye nem fejezhet ki előzetes ítéletmondást, nem jelölheti meg kétségtelen tényként a bűncselekmény elkövetőjeként a vádlottat. Ezen követelménynek megfelel a cikk szövege, mert abban a szerző megjelölte a közzétett információ ügyészégi forrását, és azt, hogy a vád tárgyává tett cselekményekről a bíróság még nem döntött. Ezért a cikkben foglalt elsősorban sérelmezett tényállításokkal szemben nincs helye helyreigazításnak.

Rámutatott a cikk címe és leadje vonatkozásában arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a cím központi szereppel bír az olvasók figyelmének felkeltésében, annak fokozott hatása van. A cím ezen kiemelő és hangsúlyozó szerepe önálló jelentőséggel rendelkezik, amihez önálló – a cikk többi részétől elkülönülő – értékelés társul a személyiségvédelem körében. Kifejtette, hogy a cím és a lead nem tartalmazta az ügyészégi forrásra hivatkozást, ezért azt kellett vizsgálni, hogy ez a pontatlanság önmagában – a cikk többi közlésétől függetlenül – félrevezető vagy megtévesztő-e.

Megállapította, hogy az ügyészség kijelentő módon megfogalmazott közleménye annak forrása nélkül olyan tényállításnak minősül a cikk címében, amiről az átlagolvasó azt gondolhatja, hogy az a sajtó saját tájékoztatása egy elbírált bűncselekményről. Álláspontja szerint azonban a büntető bíróság feladata annak eldöntése, hogy a felperes ténylegesen okozott-e 320 millió forintos kárt. Mindaddig, amíg jogerős ítélet a felperes bűnösségét és az általa okozott kár mértékét nem állapítja meg, jogszerűen erre vonatkozó tényállítás nem tehető a sajtó részéről. Ezért az alperest a címben szereplő valótlan tényállítás helyreigazítására kötelezte.

A második sérelmezett közléssel kapcsolatban arra mutatott rá, hogy bizonyítható tény és nem vélemény az, miszerint a felperes a bűncselekményeket bünszervezetben követte el [13/2014. (IV. 8.) AB határozat; BDT2012. 2653.]. Rögzítette, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség B.473/2019. számú átirata szerint „a magasabb szintű szervezetségre vonatkozó információk nem az elvégzett eljárási cselekmények eredményét tükrözik, hanem kizárólag egyes sajtónyilvánosságra vágyó, felindult, nyomozóhatósági szerepkört betölteni szándékozó sértettektől származnak.” Ennek alapján azt állapította meg, hogy ezen tényállítást tartalmazó következtetésnek még egy vékony ténybeli alapja sincs, ezért ezen közlés helyreigazításra is kötelezte az I. rendű alperest.

A perköltség viselésére a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára, a 2. § (2) bekezdésére. A feljegyzett kereseti illeték viseléséről a Pp. 102. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a kifogásolt közlések nem hordoznak olyan valótlan vagy sértő tartalmat, ami a közügyek szabad vitatását lehetővé tevő, szabad véleménynyilvánítás alkotmányos védelmét túllépné, mert az írás a folyamatban lévő, közérdeklődésre számot tartó nyomozás eredményéről számol be. Kifejtették, hogy a PK 14. számú állásfoglalás szerint az újságíró jogosult a büntetőeljárásról tényszerűen és a valóságnak megfelelően tudósítani.

Kifejtették, hogy a perbeli esetben pedig az írás az ügyészségi közlemény szóhasználatát vette alapul és szó szerint szerepel a címben és a leadben a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség sajtóközleményének szövege. Álláspontjuk szerint lényegtelen, hogy az alperesi cikk címében nem szerepel az „ügyészség szerint” kifejezés, mert az önmagában nem megtevesztő pontatlanság és nem is valótlanosság, a cím nem hatásvadász, továbbá nem hordoz semmiféle többlet információt a cikkben foglaltakhoz képest.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a II. rendű alperest a másodfokú perköltség megfizetésre kötelezését kérte.

Kifejtette, hogy a cikk alapját képező ügyészségi közlemény valótlan tényállításokat tartalmazott, mivel egy büntetőeljárás alatt álló személyre vonatkozóan tett ténymegállapító és a bűnösségét kimondó közléseket, megsértve ezzel az ártatlanság vélelmének elvét. A sajtószerv nem mentesül a helyreigazítási kötelezettsége alól, ha mástól átvett valótlan tartalmat közöl, ami igaz egy állami szervtől átvett közlésre is az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozatának [43] bekezdése alapján. A büntetőeljárásnak csak az aktuális állásáról tudósításokra vonatkozik a PK 14. számú állásfoglalás, amelyet nem lehet visszaélészerűen alkalmazni a perbeli esetre.

Álláspontja szerint a cikk címének valótlan tényközlése önmagában súlyozott jelentőséggel bír, ezért az alpereseknek a cikk címképzése tekintetében fokozott felelőssége van, amelynek jogsértő tartalma nem ellensúlyozható a cikk tartalmával (BDT2018. 3947.).

[8] A fellebbezés részben alapos.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdés szerinti korlátok között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból eltérő következtetést vont le a cikk címében foglalt sérelmezett közlés vonatkozásában.

[10] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy mindkét sérelmezett közlés tényállítás, mert olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető {13/2014. (IV. 18.) AB határozat [31]}.

[11] Az elsőként sérelmezett, a cikk címében foglalt közlés tekintetében helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozatának [31] bekezdése alapján arra, hogy egy cikk címe az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amely szerep az írás címének önálló jelentőséget ad. Ehhez pedig önálló értékelésnek kell társulnia a személyiségvédelem körében, és az írás címének megítélése nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.

Az Alkotmánybíróság azonban azt is hangsúlyozza, hogy a cikk címe műfajából és az említett szerepéből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot, a figyelemfelkeltés indokolt mértéke és a tartalom lényegi megragadása céljából {Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozat [32]}. Az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése azon múlik az Alkotmánybíróság elvi tartalmú értelmezése szerint, hogy önmagukban pontatlanság tekintendő-e félrevezetőnek vagy megtévesztőnek a lényeges információk tekintetében.

[12] A cikk címének önálló vizsgálata alapján – figyelemmel a felperes fellebbezési ellenkérelmében írtakra – elsődlegesen az kell rögzíteni, hogy az ügyészség közleményének teljes kontextusát tekintve nem állítja tényként a valósággal ellentétesen, hogy a felperesi bűnelkövetést és bűnösségét a bíróság megállapította. Az ügyészségi közleményt ugyanis a maga egészében kell vizsgálni, és a cikk címében és leadjében idézett nyelvtani szerkezetű közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. Az ügyészség sajtóközleményének egymással összetartozó részeit összefüggésükben értékelve az állapítható meg, hogy az a vádirat tartalmáról számol be, és a vádhatóság álláspontjáról ad tájékoztatását, amelyről a bíróság fog majd dönteni.

A címben és a leadben közölt sérelmes állítás vonatkozásában így az rögzíthető, hogy annak az a része, miszerint „több, mint 320 milliós kárt okozott [felperes]”, az ügyészség sajtóközleményét veszi át szó szerint. Erre tekintettel ezen közlés önmagában nem pontatlan és nem önkényes. Másfelől a cikk címének második fordulata, miszerint „15 évet kaphat felperes” olyan kontextusba helyezi a károkozásra és mértékére vonatkozó közlést, hogy azokért majd a jövőben „kaphat” büntetést a felperes, ami az eljárás folyamatban léteire utal.

E vonatkozásban azt emeli ki a Fővárosi Ítéltábla, hogy a cikk önállóan értelmezendő, az olvasók figyelmét megragadni szándékozó címe nem tartalmazza az ügyészségi közleményre hivatkozást, az részletesen csak a cikkben került bemutatásra. Azonban a címben használt feltételes mód használata miatt nem értelmezhető a címbeli közlés úgy, hogy a vád tárgyává tett bűncselekményt a bíróság már megállapította és a felperest 15 éves letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Ezt nyomatékkal kellett figyelembe venni az Alkotmánybíróság fent hivatkozott sajtóközlések címeinek pontatlanságát, félrevezető voltát értékelő gyakorlat alapján.

[13] A Fővárosi Ítéltábla e vonatkozásban arra mutat rá továbbá, hogy a sérelmezett közlés értékelését az általánosan tájékozott és összefoglaló címeket és azok nyelvtani szerkezeteit értelmezni tudó átlagolvasó értelmezése szerint kell megítélni. E vonatkozásban azt is feltételezni kell, hogy az átlagolvasó azzal is tisztában van, hogy a cikkek címei figyelemfelkeltő és összegző jellegűek, azok nem tartalmazzák a téma valamennyi releváns részletét, tényeit. A cikkek címeit ugyan önállóan kell értékelni a személyiségvédelem körében, azonban a címmel szemben nem elvárás, hogy abban az írás további részében ismertetésre kerülő valamennyi lényeges információ szerepeljen. A cikkek címei szükségszerűen tartalmazznak leegyszerűsítéseket, ahogy az a perbeli esetben is megállapítható, de ez önmagában nem alapozza meg a helyreigazítás elrendelését.

Az adott esetben a cikk címe csak megengedhető hiányosságban szenvedett, amikor nem utalt az ügyészégi közleményre, mert az I. rendű alperes nem állított a címben olyat, hogy a felperest elítélték bűncselekmény elkövetése miatt. A cikk, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította, a címbeli feltételes móddal összhangban a folyamatban lévő büntetőeljárásról tudósított tárgyilagosan, az ügyészégi tájékoztatást hűen interpretálva. Az írás kifejezetten azt tartalmazza – ismertetve, hogy az eljárás során „most” került sor a vádelemelésre –, hogy „büntetésként akár 15 év szabadságvesztésre is ítélik [felperest]. Ügyében a Győri Járásbíróság fog határozni.” Erre tekintettel a cikk címének önálló értékelése alapján sem állapítható meg annak félrevezető, szenzációkeltő célzatú pontatlansága, valamint az olvasók figyelmének félrevezető közléssel történő megragadása.

[14] Utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy az Alkotmánybíróság vonatkozó döntésének tényállása lényeges kérdésben tér el a perbeli esetétől. Az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozatának irányadó tényállása szerint a Kúria azt állapította meg, hogy a cikk címe kifejezetten valótlanúságot tartalmaz. Ezzel szemben a jelen perbeli esetben a cikk címe az ügyészégi tájékoztatásban foglat károkozást és annak összegét a valóságnak megfelelően, pontosan tartalmazza és tényszerűen még ki nem szabott büntetésről szól.

Mindezekre tekintettel az I. rendű alperes cikke címében nem állított valótlant, és megtévesztő pontatlanságot sem lehetett terhére róni, amikor úgy fogalmazott, hogy a felperes – az ügyészégi tájékoztatás szerinti vád tárgyává tett 320 millió forint kárt okozó cselekményei miatt – jelentős időtartamú szabadságvesztést kaphat. A címben foglaltak miatt az alperes helyreigazításra – és ebből eredően a valóság közlésére – az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján nem volt kötelezhető.

[15] A második közlés vonatkozásában a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, kifejtett indokaival is egyetértett, azokat nem ismétli meg.

Abból kellett kiindulni, hogy a büntetőeljárás adataira alapított sérelmezett közlés konkrétsági szintje az adott kontextusban relatíve magas volt – függetlenül attól, hogy egyes károsultak véleményére hivatkozással tartalmazta a cikk a bünszervezetben történő elkövetést. A cikk tárgyilagosa és az ügyészégi tájékoztatás szövegszerű átvételét tartalmazó tájékoztatása a sérelmezett közlés vonatkozásában azt közvetítette az átlagnéző felé, hogy egy valós ténybeli alapokon álló felperesi bünszervezeti elkövetés történhetett.

A közlés kifejezetten büntetőjogi szakkifejezést használ, ami az átlagolvasó értelmezését behatárolja és erősen orientálja. Ugyanis a büntetőjogi kontextusban bünszervezet tagjakénti elkövetés az összehangoltan működő, súlyos és erőszakos bűncselekményeket elkövető bűnözői társuláshoz tartozást jelenti, amelyhez a közfelfogás az erőszakosság, a félelemkeltés és a korrupció fogalmi elemeit is köti. Azonban a bünszervezeti elkövetésre vonatkozó közléssel szemben a nyomozóhatóság tájékoztatása szerint ezen elkövetési módra vonatkozó körülmény sem a felperes gyanúsítása, sem a vád tárgyává tett cselekmények vonatkozásában nem merült fel. Így ezen közlésnek valós ténybeli alapja nem volt.

[16] Az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlata szerint [Dalban kontra Románia, EJEb (28114/95) 1999. szeptember 28.] a véleményszabadság oltalma alatt álló erős és túlzó jellegű kritikát megfogalmazó, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéleteknek is annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatniuk, minél határozottabbak. Így van ez akkor is, ha a sérelmezett tényállítás formájában megjelenő közlések közérdeklődésre számot tartó kérdés bemutatását érintik, azok a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezik.

A perbeli esetben bár a felperesnek a Ptk. 2:44. §-ában, továbbá a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [48]-[50] bekezdéseiben és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [40] és [48] bekezdéseiben foglaltak alapján a közérdeklődésre számot tartó büntetőügyével kapcsolatos kijelentések vonatkozásában a véleményszabadság erősebb oltalma alapján kell fokozott türelmet tanúsítania, azonban ezen fokozottabb tűrési kötelezettségének korlátját képezik a hamisnak bizonyult tényállítások. A valótlan tényállításokkal szemben a véleménynyilvánítás szabadsága már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a közleménye hamisságáról, jóhiszemű volt és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Az Alkotmánybíróság leszögezte azt is, hogy a tények meghamisítására nem vonatkozik az alkotmányos védelem, a sajtószervek felelőssége fennáll a tudottan valótlan tény állítása miatt és akkor is, ha a sajtószerv azért nem tudott annak valótlanosságáról, mert a foglalkozása alapján elvárható körültekintést elmulasztotta {7/2014. (III. 7.) AB határozat [16][17]}.

[17] A perbeli, közérdeklődésre számot tartó kérdésben a sajtó szabadsága a valóságnak megfelelő tájékoztatás adásáig terjed és egyben ez képezi tájékoztatási kötelezettségének is korlátját az Smtv. 10. §-a alapján. A sajtó alkotmányos alapú szabadsága és ebből származó kötelezettsége a valós, hiteles tények bemutatására terjed ki, míg a közönség joga ezen valós, igazolható tények megismerése. Nincs a sajtónak kötelezettsége és joga, ellenőrizhetetlen és valótlan károsulti állítások közlésére az Smtv. 10. §-a alapján.

Erre tekintettel ez a sajtószabadság alkotmányos védelme alá nem eső, valótlan tényközlés volt a bünszervezet tagjakénti elkövetés tényállítása, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította. Ezen közlésnek még egy vékony ténybeli kötődése sem mutatható ki a valósággal, ezért azt az alperesi sajtószerv köteles helyreigazítani.

[18] Az alperesek fellebbezése részben eredményre vezetett, ennek folytán a pernyertesség- pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult. A Fővárosi Ítéltábla a pernyertesség-pervesztesség arányát az első- és másodfokú eljárás vonatkozásában is 50-50%-ban állapította meg a felek között. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy az I. rendű felperes keresete az írás egy lényegi elemét tekintve vezetett eredményre.

A pernyertesség-pervesztesség azonos arányára tekintettel a másodfokú bíróság – a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján – úgy rendelkezett, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[19] A felperesek és a II. rendű alperes a pernyertesség és pervesztesség arányában, fele-fele részben kötelesek viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

[20] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest és a II. rendű alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. január 17.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.

Dr. Virág Csaba s.k.

Dr. Fintha-Nagy Péter László

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró